

28. RAIHAITOKUZUI

禮拜得髓

„Leborulni és megkapni a velőt”

Amikor a felsőbbrendű megvilágosodást gyakoroljuk, nagyon nehéz tanítást kapni egy jó mestertől. Nem számít, hogy a mester férfi vagy nő: Az egyetlen követelmény az Út elérése és a mester elérhetősége. Az sem számít, hogy a mester a múlthoz, a jelenhez vagy a jövőhöz tartozik. [Például] egy vad róka szelleme egyszer egy erényes pappá változott^{1-HU}. Ez a hasznos tanítás velejének megvalósításának igazi formája. Ez a „karma soha sem szűnik meg” anélkül, hogy magunkra vagy másokra gondolnánk.

Miután találkoztunk egy igazi mesterrel, el kell vágnunk minden régi viszonyt, abba kell hagynunk az időpazarlást, és komolyan, nagy erőfeszítéssel tanulmányoznunk kell az Utat. Folytatnunk kell a gyakorlást tekintet nélkül arra, hogy milyen nagy vagy kicsi elvárásaink vannak. Ha így gyakorlunk, akkor azok, akik gyalázzák a Törvényt, nem zavarnak majd minket. A történet a Pátriárkáról, aki levágta a karját és megvalósította a mestere velejét [Eka] nem valaki másról szól. Mi már azok a tanítók vagyunk, akik eldobták a testet és a tudatot.

A mesterünk velejének és a Dharmának az átadása őszinteség és igazi hit révén történik. Az őszinteség és az igazi hit nem kívülről és nem is belülről jön. A dharmá sokkal értékesebb, mint a mi kis testünk. Hagyd el a világot és kövesd az Utat. Ha azt gondoljuk, hogy értékesebbek vagyunk, mint a Dharma, az soha sem kerül átadásra, átvételre és nem lehet elérni. Minden más tanítást elhagyva, nézzünk meg egy vagy két példát azokról, akik minden másnál nagyobbra tartották a Dharmát.

A Dharmát mindennél többre kell tartanunk, bármi is legyen az – egy oszlop, egy kőlámpás, Buddhák, vad rókák, démonok, férfiak vagy nők. Ha ezeknek a dolgoknak birtokában van a nagy Dharma és megvalósították mesterük velejét, meg kell kapnunk és meg kell őriznünk a Dharmát a saját testünkben és tudatunkban végtelen kalpákon keresztül.

Könnyen elnyerhetünk egy testet és egy tudatot, mint a rizst, a kendert, a bambuszt vagy a nádat, amelyik mindenütt nő. Viszont nagyon nehéz megtalálni az Igazi Dharmát.

Shakyamuni Buddha azt mondta: „Ha találkozol egy mesterrel, aki a legfelsőbb megvilágosodást hirdeti, ne nagyon foglalkozz a társadalmi helyzetével vagy nemzetiségével, a megjelenésével, a hibáival vagy a viselkedésével. Nagyon tisztelni kell őt a bölcsességéért, tehát adj neki minden nap jó ételt. Tiszteld meg őt mennyei étellel és égi virágokkal. Minden nap fejezd ki tiszteletedet három leborulással és előzd meg a gonosz gondolatok megjelenését. Ha ezt teszed, biztos lesz út a megvilágosodáshoz. Mióta kifejlesztettem magamban az elhatározást a megvilágosodásra, folyamatosan így gyakoroltam és elértem a legfelsőbb és tökéletes megvilágosodást mind a mai napig.”

Ezért kérd meg a fákat és a köveket, hogy hirdessék a Dharmát, keress fel rizsföldeket és falvakat, hogy halld a magyarázatukat, kérdezz meg kerek oszlopokat és tanulmányozd a falakat és a kavicsokat. Egyszer Indra leborult egy róka előtt és megkérdezte őt a Dharmáról. Azt a rókát egy nagy Bódhiszattvának nevezték. A róka cselekedete független volt nemes vagy közönséges karmától.

Viszont a bolond emberek, akik soha sem hallottak a Buddhista Dharmáról, nagy szerzeteseknek tartják magukat és nem hajlandóak leborulni fiatalabbak előtt, akik elérték a Dharmát. Azt mondják: „Sok éven át gyakoroltunk és nem borulunk le olyanok előtt, akik később kezdtek el gyakorolni és később érték el a Dharmát. Mivelhogy megvan már a mesteri címünk, nem borulhatunk le olyanok előtt, akiknek nincs meg. Mi vagyunk a felelősek a szabályokért és nem borulhatunk le olyan szerzetesek előtt, csak azért, mert elérték a Dharmát; mi idősebb papok vagyunk, és nem borulhatunk le laikusok előtt, akik elérték a Dharmát. Olyanok vagyunk, mint a három bölcs és a tíz szent, tehát nem kellene leborulnunk olyan szerzetesnők előtt, akik elérték a Dharmát. Mi a császári családból származunk és nem fogunk leborulni a miniszterek és a csatlósok előtt, akik elérték a Dharmát.” Az ilyen bolondok hiába hagyják el a hazájukat, és hiába vándorolnak más országokon keresztül – soha sem látják a Buddhista Utat és soha nem hallanak róla.

Régen, Jōshū Shinsai Nagy Mester, a T'ang Dinasztia idejében kifejlesztette magában az elhatározást, hogy megvilágosodik és zarándokútra ment. Azt mondta: „Tanítást fogok kérni bárkitől,

1 ^{-HU} Lást a Daishugyo fejezetet, az I kötetben.

aki nálam nagyobb tudású, még akkor is, ha az egy hétéves gyermek és nem beszélek senkivel, aki nálam kisebb tudású, még akkor is, ha száz éves, inkább tanítom majd őt.”

Egy hétéves gyermeket megkérdezni a Dharmáról és leborulni előtte, még ha sokkal idősebbek is vagyunk nála, nagyon dicséretes és egy ősi Buddha helyes tudatú hozzáállása. Tehát, amikor egy szerzetes keresi az Utat, egy Buddhista közösségben egy olyan szerzetesnővel találkozik, aki elérte mind az Utat, mind a Dharmát, leborul előtte és megkérdezi a Törvényről, az az igazi Buddhista tanulmányozás kiváló példája. Olyan, mint kízó szomjat oltani.

Shikan kínai Zen Mester Rinzainál régebben volt pap. Amikor Rinzai először látta Shikant közeledni, megkérte, hogy nézzen be. Shikan azt mondta „Rendben.” Rinzai azt mondta: „Meg akartalak ütni, de úgy döntöttem, hogy nem teszem.” Ezután Shikan Rinzai tanítványa lett. Később Shikan elhagyta Rinzait és elment Matsuzanhoz [hogyan találkozzon Ryōnen szerzetesnővel]. Matsuzan megkérdezte őt: „Honnan jössz?” Shikan azt mondta: „Az utca szájából [egy szennyezetlen helyről].” Matsuzan azt mondta: „Miért nem takarod le azt a száját?” Shikan nem tudott válaszolni. Ekkor leborult és a szerzetesnő tanítványa lett.

Egy másik alkalommal Shikan megkérdezte őt: „Miféle hegy Matsuzan?” Ő azt mondta: „A csúcsa nem látható.” Shikan azt mondta: „Miféle emberek laknak ezen a hegyen?” Matsuzan azt mondta: „Nincs férfi vagy női formájuk.” Shikan azt mondta: „Miért nem változol férfivé?” Ő azt mondta: „Nem vagyok a vad róka szelleme, tehát hogy is változhatnék át?” Shikan leborult előtte és elhatározta, hogy nála keres majd megvilágosodást, majd három évet tanult vele.

Később, miután Shikan visszatért a világba (mint teljes pap) azt mondta a tanítványainak: „Kaptam egy fél kanállal Rinzai öreg barátomtól és egy másik fél kanállal Matsuzan öregasszonytól, ami összesen egy kanál. Most már teljesen meg vagyok elégedve és nem keresek tovább.” Visszanézve erre a történetre, láthatjuk, hogy Matsuzan, aki Koan Daigu legjobb tanítványa, átadta mesterének vérért, ami által Shikan „öregasszonyává” vált. Rinzai Ōbaku Kiun Zen Mester Dharmá örököse volt és az erejét a gondos gyakorlásból merítette. Így lett ő Shikan „öregembere”. Az „öregember” apát jelent, az „öregasszony” anyát jelent. Shikan leborulása Matsuzan előtt és az, hogy kereste a Dharmát, kitűnő példája a Buddhista gyakorlásnak. Ez egy szerzetes teljességének és az összes akadály legyőzésének a példája.

Myōshin szerzetesnő Gyōzan tanítványa volt. Egy alkalommal Gyōzan alkalmas jelölteket keresett a kolostor adminisztratív vezetésére. Megkérte az idősebb és tapasztalt szerzeteseket, hogy ajánljanak valakit, aki jó lenne. Sok vélemény elhangzott és Gyōzan végül is azt mondta: „Myōshin szerzetesnő Waisu megyéből ugyan nő, de szellemében kiemelkedő és a legképzettebb erre a munkára.” Ebben mindenki egyetértett, és Myōshint kinevezték a kolostor adminisztratív vezetőjének. Akkoriban Gyōzannál sok kiváló tanítvány volt, de egyik sem volt elégedetlen ezzel a döntéssel. Ugyan a munkája nem volt a legfontosabb, de megtett minden tőle telhetőt és másokat is úgy szeretett, mint saját magát.

Egy alkalommal, amikor az adminisztrációs szállásokon dolgozott, jött tizenhét szerzetes Shoku megyéből, hogy meglátogassák a mestert. Azonnal fel akartak mászni a hegyre, de már túl késő volt, és az adminisztratív szállásokon kellett töltsék az éjszakát. Éjszaka elkezdtek beszélni a hatodik Pátriárka, a zászlók és a szél híres történetéről. Mind a tizenhét elmondta a véleményét, de mindegyik tévedett. Myōshin meghallotta a beszélgetést és azt mondta: „Sajnálatos, hogy tizenhét számár annyi szalmaszandált elhasznált már a zarándoklatok során, de még csak nem is álmodhatnak a Buddhista Dharmáról.” Később Myōshin asszisztense elmondta, hogy a mestere mit gondolt erről a beszélgetésről, de egyik sem volt megelégedve vagy nem gondolkodott el rajta. Sőt, szégyelltek magukat azért, mert még nem érték el az Utat. Kisimították ruháikat, füstölőt ajánlottak fel, leborultak előtte és tanítást kértek tőle.

Ő azt mondta: „Kérlek, gyertek közelebb.” De még mielőtt közelebb jöhettek volna, ő felkiáltott: „Nem mozog sem a szél, sem a zászlók, sem a tudat!” Amikor ezt hallották mind elgondolkodtak róla, köszönettel meghajoltak előtte és a tanítványai lettek. Nem sokkal ezután visszatértek Seishuba, anélkül, hogy meglátogatták volna Gyōzant. Valóban a három bölcs és a tíz szent színvonala nem szárnyalja túl őt és a cselekedetei olyan ember cselekedetei, aki a Buddhák és a Pátriárkák helyes folyamát adja át.

Ezért, ha a mai főpapoknak és a fő tanítványoknak hiányzik a megfelelő ismerete, kérjenek meg olyan szerzetesnőket, akik elérték a Dharmát, hogy tanítsák őket. Mire jók azok az idősebbek, akik

nem érték el a Dharmát?

A mestereknek, akik sok embert tanítanak, tiszta látással kell rendelkezniük. Viszont sok olyan bolond mester van, aki ragaszkodik a testhez és a tudathoz, és még a világiak is kikacagják őket, és nem ismerik el őket a Buddha Dharma értelmezőiként. A laikusok között vannak olyanok, akik megkérdőjelezzik a leborulás gyakorlását olyan szerzetesek előtt, akiknek birtokukban van a helyes átadás. Ők nem ismerik a Buddha Dharmát, nem tanulmányozzák azt, állatokhoz hasonlítanak, és messze vannak a Buddháktól és a Pátriárkáktól. Viszont ha valaki kész a teljes testét és tudatát a Buddhista Dharmának szentelni, a Dharma biztosan segít majd neki. Még a bolondok is a földön és az égben felismerik az igazi őszinteséget. Lehetséges az, hogy a Buddhák Igaz Törvénye nem tud harmóniát felállítani minden dolog között? Még a föld, a homok és a kövek is érzik az őszinteséget.

A Sung Dinasztiabeli Kína mai templomaiban vannak szerzetesnők, akik híresek lettek a Dharma gyakorlása és megértése miatt. Nagy kolostorok mestereinek nevezik ki őket a Császár kérésére, és sok tanítást adnak a Dharma teremben. A főpap és minden szerzetes összegyűlnek a Dharma teremben, hogy hallják azt, ahogy kihirdetik a Törvényt. A kérdéseket szerzetesi szabályok szerint teszik fel, és válaszolják meg. Ez egy megalapozott gyakorlás. Miután valaki elérte a Dharmát, azaz igazi ősi Buddha lett, ne gondoljunk az előző találkozásainkra ezzel a személlyel [mielőtt még ősi Buddhává lett volna]. Miután találkozunk azzal a személlyel [a megvilágosodása után] az egy különleges és új terepen történik és csak az új körülményekre kell gondolnunk. Ezért van az, hogy egy szerzetesnő előtt, aki átadja az Igaz Törvény szemét és kincstárát és az arhátok, a három bölcs és a tíz szent tiszteletének örvend, le kell borulnunk. Nem tesz nemessé csak az, hogy férfi vagy.

Végül is az egyetemes üresség az egyetemes üresség, a négy elem a négy elem és az öt szkanda az öt szkanda; a nők ugyanolyanok – az Utat mind a nők, mind a férfiak elérhetik. Sőt, a Dharmának ezt a két elérését ugyanúgy kell tisztelnünk. Ne törődj a férfiak és a nők közötti különbségekkel. Ez a kiemelkedő és csodálatos Buddhista Út alapelve. Kínában vannak olyan laikusok, akik ugyan nem hagyták el a világot, de a Buddhizmusnak szentelik magukat. Vannak egyedülálló emberek és párok, akik kunyhókban élnek tiszta életet a világ mocskának és fájdalmainak közepette. Viszont mindezek az emberek ugyanazt próbálják letisztázni, mint a mesterek, akik szerzetesek lettek, összegyűltek tanulni, leborulnak és tanítást kapnak. Nem számít, hogy férfiak, nők vagy szörnyetegek. Azok, akik még csak álmukban sem látták a Buddhista Dharmát – és ezek lehetnek akár száz éves szerzetesek is – nem múlhatnak felül olyan laikusokat, akik elérték a Dharmát. De attól még meghajolnak előttük, ahogy a házigazda meghajol a vendégei előtt.

Bárki, aki gyakorolja és eléri a Buddhista Dharmát, legyen az akár egy hét éves kislány, minden szerzetes, szerzetesnő, laikus és érző lény együttérző vezetője és apja lesz. A [Lótusz Szútrában] sárkány király lánya Buddhává lesz. Tisztelni és becsülni kellene őt mint minden Buddhát és Tathāgatát. Ez a Buddhista Út ősi gyakorlása. Sajnálatra méltók azok, akik nem tudják ezt, és nincs meg a helyes átadásuk.

Kelt egy fényes napon, 1240 márciusában a Kannondōri-Kōshōhōrinji-ben.